

عنوان مقاله:

تفاوت‌های شبکه‌های رهبری تحول گرا با تعامل گرا در مدیریت دولتی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس علمی دستاوردهای نوین در مطالعات علوم مدیریت، حسابداری و اقتصاد ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

حسن تیبانیان - دکتری مدیریت (تحقیق در عملیات) - استاد دانشگاه سمنان

حکیمه عبدالله زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی - توسعه منابع انسانی، دانشگاه پیام نور سمنان، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

مدیریت دانش موتور جدیدی است که می‌تواند شکاف‌ها و فاصله‌ها را بردارد. موسسات آموزشی بهره‌ور از مدیریت دانش، غنای دانش علمی خود را به درجه بالاتری از کیفیت، ابداع و کارایی می‌رسانند به نظر می‌رسد رهبران با استفاده از یافته‌های رهبری جدید و اتخاذ سبک‌های رهبری منطبق با علم امروز می‌توانند مدیریت را گسترش دهند. در این ارتباط یکی از جدیدترین نظریه‌های سبک رهبری، سبک رهبری تحول گرا تعامل گرا است که نسبتاً از جامعیت بیشتری برخوردار است. سبک رهبری تحول گرا از سبک‌های نوین و جدید رهبری است که جزء تئوری‌های نوکاریزماتیک قرار می‌گیرد و به همین دلیل مورد توجه محققان و پژوهشگران بسیاری واقع شده است. سازمان‌های امروزی نمی‌توانند روند و سرعت تغییرات را متوقف سازند، بلکه تنها می‌توانند تردیدها، نوسانات و بی‌ثباتی‌ها را به فرصت‌هایی برای آموختن، تطابق و هم‌خوانی مطلوب تبدیل کنند. جهت مقابله با این محیط نامطمئن و تغییرات مستمر، نیاز به افرادی در نقش رهبر به شدت احساس می‌شود. جهان نیازمند رهبرانی تحول گرا خواهد بود. رهبری تحول گرا و تعامل گرا به عنوان یکی از پارادایم‌های رهبری در روان‌شناسی سازمانی است که مورد تحقیق گسترده‌ای رضایت‌زیردستان قرار گرفته است. (ضیایی و همکاران؛ ۱۳۸۹: ۱۵-۱۴). در پژوهش حاضر پس از بیان پیشینه و تعاریف رهبری تحول گرا، تفاوت‌های شبکه‌های رهبری تحول گرا با تعامل گرا و تأثیرات این رهبری را در سازمان‌ها بررسی نماییم.

کلمات کلیدی:

سبک رهبری، نظریه رهبری تحول گرا، نظریه رهبری تعامل گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1294438>

